

Kapitola 19. Cvičení

Předcházející část: Kapitola 18. Narcismus: Uctívání ega

KAPITOLA 19

Cvičení

Úvod

Záměrem všech předchozích spisů a přednášek bylo poskytnout prostředky pro pragmatické, praktické, subjektivní uplatnění principů a objevů pro evoluci vědomí směrem k osvícení a k objevu duchovní pravdy. Všechny předešlé práce byly věnovány Bohu a subjektivnímu objevu Božství jako konečné reality a zdroje života a existence.

K potvrzení tohoto záměru knihy začínaly a skončily zvoláním „*Gloria in Excelsis Deo!*“ Pro pomoc a orientaci byly kalibrované úrovně pravdy a vědomí všech knih. Účel publikovaných prací je v souladu s vývojem a evolucí celkového výzkumu a objevů a je novým způsobem bádání, který umožňuje syntézu subjektivity a objektivity. Bylo také zjištěno, že kontakt s objevy a s jejich odpovídajícím kontextem je subjektivně transformační.

Na základě porozumění vědomí se cesta vynoří, přičemž duchovní evoluce je usnadněna, a duchovní pravda, minulá i přítomná, může být snadno ověřena. To znamená, že duchovní student nebo nábožensky oddaný člověk dneška je zvýhodněn mnohem více než ti, kteří se v historii mohli spoléhat pouze na pověsti a zprávy z doslechu, nebo na kulturní potvrzení jako ověření.

Bez kompasu vznikly v průběhu dějin chyby jako důsledek omezení evoluce lidského vědomí. Taková chyba již není pravděpodobná, protože nyní je k dispozici prostředek, jak zjistit pravdu o jakékoliv výuce, učitelé a o náboženské nebo duchovní tradici. Jádrem hodnoty kalibračního výzkumu vědomí je, že odlišuje vzhled od podstaty a pravdu od klamu (iluze).

Historické posouzení: rekapitulace

Studování a vyšetřování duchovních a náboženských realit a pravd má, samo o sobě, pragmatickou hodnotu. Metoda vyšetřování otevřela a zpřístupnila oblasti informací, které nikdy předtím nebyly přístupné lidské mysli. Jádrem klinického výzkumu bylo, že fyziologické odpovědi byly stanovené úrovní vědomí a pravdivostí podstaty, a ne vnějším projevem zkoumaného tématu. (Nedávný výzkum také současně potvrzuje pupilární /zornice/ odpovědi. [Davis, 2007]). Bylo zjištěno, že pokročilejší duchovní studenti nezeslábli v reakci na negativní podněty (např. zářivky, pesticidy a umělá sladidla). Toto zjištění vedlo k protokolu, podle kterého byly naivní subjekty testovány před zahájením formálního duchovního studia (*knihy /workbook/ Kurz zázraků*) a poté byly periodicky znovu testovány. Bylo zjištěno, že testované osoby se staly imunní vůči negativním podnětům po dobu asi

tří měsíců po dokončení kurzu. (K témuž dochází u každého integrovaného kurzu duchovního studia).

Ukázalo se, že fyziologické reakce na test byly podmíněny převažující úrovní vědomí. S cílem dokumentovat reakce byla zpočátku použita matematická stupnice vědomí od 1 do 1000, ale brzy se ukázalo, že je nepraktická, protože čísla rostla rychlým tempem. Proto byla použita exponenciální stupnice, která byla lépe schopná zaznamenat relativní sílu energie postupujícího vědomí. Stupnice od 1 do 1000, která zahrnovala všechny úrovně možností a veškerý život, byla pragmaticky užitečná v tom, že zahrnuje všechny možnosti.

Stanovení nejvyšší úrovně vědomí (1000) bylo důsledkem kalibrace největších světových avatarů, a sice Ježíše Krista, Buddhy, Krishny a Zoroastera. Pak přišel zásadní objev, že úrovně vědomí pod 200 označují lži, a úrovně od 200 výše znamenají progresivní úrovně pravdy. Toto vymezení také rozlišuje mezi kvalitami síly (méně než 200) a mocí (více než 200).

Příštích třicet let bylo věnováno neustálému výzkumu všech oblastí lidského života, s důrazem na náročné úrovně pravdy a duchovní realitu. Tedy existuje subjektivní potvrzení zkušeností z klinického výzkumu, který objevil ověřitelné spektrum a paradigma reality, která koreluje s úrovněmi vědomí, jakož i se zkušenostmi z lidské historie, včetně velmi pokročilých duchovních stavů osvícených mudrců.

Výzkum vědomí byl v průběhu následujících desetiletí aplikován na téměř každý aspekt života a napomohl objevům, které prováděly četné nezávislé výzkumné a studijní skupiny po celém světě. Zpětná vazba stimulovala výzkum téměř každého aspektu existence v průběhu velkých časových období, a dokonce i mimo iluzi času samotného. Tak byl objeven princip, že všechny pravdy platí pouze v určitém kontextu. Poprvé v lidské historii se objevila metodika zjišťování ověřitelné pravdy.

Protože konečný kontext je nekonečné pole vědomí mimo čas nebo místo, oblasti otevřené pro investigaci byly neomezené. Výsledky (popsané v *Pravda vs. klam*) se pohybují od zdánlivě všedních k nejpokročilejším úrovním duchovního uvědomění a k samotnému osvícení. Že pravda mohla být identifikována, ověřena a autentizována, ukazuje objev nové faktografie, která je k dispozici lidstvu, jehož úroveň vědomí stoupla nad hladinu 200 k úrovni 204 koncem osmdesátých let dvacátého století. Tento kritický krok znamená otevření nové éry lidské evoluce, tedy vznik *Homo spiritus* (viz *I: Reality and Subjectivity*).

Tak může být zjištěna pravda v několika sekundách, ale i také přesný stupeň pravdy, o čemkoli kdekoli mimo čas a prostor. Naštěstí během stejného desetiletí, ve kterém vznikla metodika výzkumu vědomí, se objevila kvantová mechanika a kvantová fyzika, která rovněž poskytla rozšířené paradigma vesmíru. Klíčový pro tyto objevy byl Heisenbergův princip neurčitosti, takže vědomí samotné se stalo hraniční mezí mezi lineární a nelineární dimenzí, a tudíž mezi rozumem a vírou.

Studijní obor

Výzkumem vědomí je potvrzeno, že pouze čtení zveřejněných materiálů v této sérii nebo poslech přednášek o výsledcích výzkumu vědomí, vede k měřitelnému pokroku v úrovni vědomí jednotlivce a tedy i k duchovnímu pokroku. Klíčové informace, samy o sobě, jsou zřejmě transformační, protože dávají do souvislosti zkušenosti a porozumění, což vede k expanzi paradigmatu, kterým je transformován význam jako důsledek recontextualizace, a ne lineárního zpracování.

Byla účelná posloupnost v obsahu série vydaných knih, počínaje *Qualitative and Quantitative Analysis a Calibration of the Levels of Human Consciousness* (1995), *Power vs. Force* (1995), *The Eye of the I* (2001), *I: Reality and Subjectivity* (2003), následované *Truth vs. Falsehood* (2005), *Transcending the Levels of Consciousness* (2006), a *Discovery of the Presence of God* (2007).

Objasnění obsahu výše uvedeného materiálu je poskytováno v mnoha přednáškových cyklech, které jsou k dispozici také na CD a DVD. Obsah neformálních satsang workshopů je také k dispozici na CD.

Praktická aplikace

Většina lidí už má nějakou náboženskou či duchovní orientaci důsledkem kulturních či rodinných životních stylů. V rámci jejich tradic existují univerzální pravdy, které lze nyní snadno potvrdit. Navíc kniha *Pravda vs. klam* poskytuje kalibrované potvrzení zdrojů duchovní pravdy a seznamy integrovaných učitelů a učení.

Tradiční duchovní cesta vede přes vzdělání a studium integrovaných duchovních materiálů, které vznikly přirozenou přitažlivostí různých principů a učení. Modlitbou a záměrem je vědomí dále posilováno, takže dochází k postupnému odhalení úrovně pravdy souhlasně s převažující progresivní úrovní vědomí. Proto je důležité nemíchat úrovně vědomí, jak to mohou vytvářet zdánlivé nejasnosti. Je lepší pokládat všechny informace za prozatímní a provizorní dokud se fyziologie mozku neposune s rozvojem vědomí, což usnadňuje porozumění.

Člověk si může vybrat jako své denní téma základní duchovní koncept a využívat rozjímání, meditaci, modlitbu a oddané jednání. Mnozí lidé zjistili, že knihy *Practice of the Presence of God* od bratra Lawrence (2005) nebo *Centering Prayer* od pátera Thomase Keatinga (2004) mohou být velmi prospěšné. Je také vhodné usilovat o „svatou společnost“ a vyhýbat se osobám, místům a zábavám, které kalibrují pod 200. To zahrnuje také aktivity, které jsou údajně duchovní podle názvu, ale mají nízkou úroveň. Je dobré se vyhýbat veletrhům New-Age, psychickému čtení a zařízením, které údajně zvyšují úroveň vědomí. Také je třeba se vyvarovat toho, co je senzační nebo je propagováno, jako je pozvání na „školení“ jak získat „super sílu“ nebo siddhis. „Tajné“ metody prodávané kvůli zisku kalibrují poměrně nízko. Je proto moudré nenechat se okouzlit nebo svést „tajnými tajemstvími starověku“ (úroveň 160), které apelují na sklon duchovního ega být „vyjimečný“.

Neexistují žádná tajemství duchovních pravd. Ty jsou volně k dispozici a jsou transparentní. Všimněte si, že žádný z velkých avatarů nebo velcí duchovní učitelé v historii neměli nějaké „tajemství“. Naopak, mluvili svobodně, otevřeně a bez omezení ve prospěch lidstva. Dobrou vůlí a shovívavostí k životu ve všech jeho projevech vyzařuje vrozená krása a dokonalost jako Radiance, ze které povstává

existence. Je užitečné si pamatovat, že neexistují žádné „příčiny“ v pozorovatelném světě a že všechno je pouze výrazem spontánní potenciality, která se objevuje jako realita a je důsledkem nepřetržité evoluce Stvoření. Tento fenomén je ohniskem vzniku a složitosti teorií pokročilé teoretické vědy (Theise, 2006).

Během kontempace je vhodné si všimnout, že „jevy“, které člověk pozoruje a prožívá, jsou autonomní, že se vyskytují spontánně a jsou vnitřně neosobní. Všimněte si také, že světské žádoucí kvality jsou projekce zevnitř ega. Uvědomte si, že štěstí je důsledkem úrovně vědomí (čím se člověk stal), a ne důsledek majetku nebo zážitků.

Nepříjemné události nebo okolnosti se mohou proměnit na dobro svým neviditelným karmickým přínosem. To může nastat za předpokladu, že představují snížení karmického dluhu. Důsledkem toho je dobré pravidlo odpustit sám sobě za všech okolností a přitom předpokládat a připomenout si, že člověk byl spíše pachatel než jen obětí. Když to člověk plně pochopí, lidský život je viděn jako optimální přínos pro vývoj vědomí jednotlivce, stejně jako pro celé lidstvo.

Duchovní záměr je umocněn trpělivostí, prosbou, vytrvalostí, modlitbou, odevzdáním se a hlubokou pokorou. Pravda a realita se odhalí bez námahy, když jsou překážky odstraněny. Je vhodné se vyhnout umělým duchovním prostředkům, jako jsou “trénink” levitace, mantry, pozice, vynucené dýchací techniky a další. (Všimněte si, že prāṇāyāma [kontrola dechu] kalibruje na úrovni 190.)

Duchovní energie nebo kundalini vzniká jako důsledek duchovního zasvěcení, oddanosti a duchovní evoluce. Je dobře přijmout fakt, že člověk je více přitahován vlastním duchovním osudem, spíše než aby byl poháněn příčinami minulosti. To znamená, že duchovní student reaguje na vnitřní volání, které je pod taktovkou Já, které přitahuje studenta do jeho budoucího osudu.

Duchovní evoluce je celoživotní závazek a způsob života, kdy celý svět a všechny zkušenosti podléhají duchovnímu záměru. Neexistuje žádné větší volání než volba být Božím služebníkem. S duchovním pokrokem je každý přírůstek stejně důležitý (analogicky k tomu se odstraněním jediné cihly zřítí celá stěna) a zdánlivě nemožné se stává možným.

Dříve nebo později se zdánlivě zázračné jevy mohou začít objevovat spontánně. Je důležité si uvědomit, že tyto jevy nevznikají vlastní činností nebo osobním já, a nepředstavují nějakou magickou „sílu“. Zázračné události jsou pouze projevem potenciality, které se objeví, když jsou dané příslušné podmínky. Jednou z těchto podmínek je přítomnost energie vysoké úrovně vědomí. Z ještě pokročilejší úrovně vědomí je zřejmé, že všechny jevy jsou vlastně spontánní jako důsledek evoluce universa, a proto je život nejen dokonalý v každém okamžiku, ale je také kontinuálním odhalováním, ve kterém je člověk účastník i pozorovatel. I když je osobní já v procesu začleněno a rozpuštěno do Já, mohou existovat epizody a období, kdy člověk cítí, že může zemřít. Je to jen falešný pocit já, které je předmětem umírání, a proto je bezpečné vzdát se tomuto jevu. Je to také vhodný čas vzdát se strachu z vlastní fyzické smrti. Tělo bude buď dál fungovat, nebo nebude.

Ve skutečnosti o tom nerozhoduje osobní já, ale pouze Já.

Na pokročilé úrovni se mohou objevit energie, které nejsou spojené a vyvolané karmickými osudy nebo zapomenutými shodami. Řešením jakékoli slepé uličky nebo pochybností je vždy hluboká odevzdanost do Boží Vůle. Je jen málo přínosné být osobně sebekritický, nebo si myslet, že člověk by „měl být“ dál na cestě, než je. Duchovní evoluce je nepravidelná a často se jeví jako sporadická a někdy stojící. Uvědomte si, že vina je narcistický požitek. Mohou existovat dlouhá suchá období, kdy zdánlivě nic nepokračuje. To je klamavé: „dlouhá, suchá období“ jsou to, co se děje, jako kdyby se jednalo o zkušební test. Tyto periody lze překonat transcendentí spirituálního ega, které usiluje o zisk pomocí „pokroku“. Frustrace samotná je proto znamením snahy ovládat to, co ve skutečnosti není kontrolovatelné.

Je dobré si uvědomit, že „Ti, kteří čekají, také slouží.“ I období roků se zdánlivě nedostatečným pokrokem může být náhle nahrazené velice rychlým a významným skokem, který může být ještě mnohem větší než ten, ve který jste doufali.

Jako důsledek takového postupu mohou nastat stavy radosti, blaženosti, nebo dokonce extáze, doprovázené neschopností fungovat ve světě. Dosažení takového stavu může vyžadovat změnu životního stylu. Člověk může také zjistit, že pokusy o vysvětlení rodině nebo přátelům mohou být marné, a přechod musí být proveden za jejich soucitných pohledů. Komické je, že jejich ironické komentáře že „on (ona) museli ztratit svou mysl (rozum)“ je paradoxně fakt, protože mentální já „myslí“, ale na rozdíl od toho Já tiše „ví“.

Je užitečné mít na paměti, že ego a lidský fyzický život jsou dočasné, a osud duše je mimo čas. Tak člověk činí rozhodnutí, kterými se vzdává menšího pro větší. Navzdory protestům příbuzných, přátel, či obchodních partnerů má většina lidí intuici, co to znamená reagovat na vyšší volání.

Duchovní životní styl

To je oblast, na kterou se mnozí studenti často dotazují a v níž mají nejistotu. Duchovní závazek otevírá celou řadu alternativních možností, jako jsou:

1. Zřeknutí se světa a připojení se k duchovní komunitě, ášramu, nebo mít bydliště v retreat centru. Tyto organizace jsou obvykle spojené s nějakým konkrétním náboženstvím nebo s formální duchovní organizací, a některé z nich mohou dokonce vyžadovat přijetí slibů nebo účast v některých formách iniciačních obřadů. Jiné jsou formální náboženské řády, které následují církevní nauku a tím mohou mít fyzické požadavky, které potvrzují závazek.

Některá retreat centra zdůrazňují osamělý ústup a meditace, a k tomu období půstu nebo jiné smyslové odříkání. Další formální organizace dávají důraz na skupinové duchovní aktivity, včetně práce, workshopů, četby, dialogů a skupinové sdílení. Majetky jsou omezeny na minimální náležitosti a často je majetek darován skupině.

Člověk se musí zřít veškerého pozemského majetku a závazků a návštěvy jsou často omezeny.

Možná omezení náboženských skupin mají co do činění s náboženskými doktrínami. Existuje také pokušení výjimečnosti pro duchovní ego, jak ilustrují ostříhané vlasy, hábit a podobně.

Stejně jako u každého duchovního snažení je důležité kalibrovat úroveň vědomí skupiny či organizace, stejně jako její doktrínu a formální postupy.

2. Retreat centra nabízejí krátkodobé výhody a jsou často sponzorované organizacemi nebo mají retreat vůdce, to vše by mělo být kalibrované.
3. Ve skutečnosti v mnoha ohledech nejvíce příznivý a prospěšný přístup jsou duchovní cvičení v běžném životě. (Toto tvrzení kalibruje jako pravdivé.) Je běžně pozorováno, že je jedna věc být čistý a svatý v izolovaném prostředí, na bezpečném místě, ale jiná věc je být i nadále odhodlán ve světě nekonečných pokušení a konfrontací.

Duchovní pokrok nastává v několika fázích. Na začátku se člověk učí duchovní skutečnosti a studuje je. Pak přijde praxe a aplikace učení na každý aspekt života, a nakonec se člověk stává učitelem. Oddaností se život člověka stává modlitbou. Tak se oddaností, odhodláním a praxí stávají duchovní koncepty zkušenostní realitou. (Jak řekl jeden pokročilý student, „jak mohu odpustit svým nepřátelům, když už žádné nemám?“)

Typická rutina v každodenním životě se skládá z formálního sezení v meditaci ráno a opět ve večerních hodinách. Ty mohou trvat od dvaceti nebo třiceti minut na začátku a prodlužují se na hodinu nebo více. Ačkoli krátká mantra nebo chorál mohou pomoci nastavit náladu, nestačí samy o sobě, a pokud jsou přehnané, mohou vést k tomu, co je ve skutečnosti pouze změněný stav vědomí. To platí i pro takové ozdoby jako zvony, zvonkohra, hudba, kadidla, speciální vlajky, oleje, svíčky a podobné smyslové vymoženosti.

Z tohoto důvodu je vhodné kalibrovat úroveň zpěvů nebo manter bez ohledu na to, jak hodně jsou doporučovány. „Tajné“ mantry, zvláště ty, které jsou prodávány za peníze, nemívají žádnou zvláštní výlučnost a takové zboží mívá úroveň kolem 290.

Je prospěšné si zvolit denní duchovní lekci nebo koncept, který slouží jako ohnisko pro rozjímání. Je to způsob, jak dát do souvislosti celý den a jeho zážitky. Například si člověk může vybrat Denní modlitbu jednoty (Unitys Daily Prayer, lekci z *Kurzu zážraků*, krok z dvanácti krokového programu, žalm, nebo základní duchovní premisu, jako je kapitulace, pokora, nebo vzdání se touhy po ovládnutí nebo po zisku. Když se to provádí opakovaně v průběhu času, začlení se to do pozornosti a do vlastní osobnosti a člověk se automaticky stává benevolentní, milující veškerý život ve všech jeho projevech, a získává povědomí o dokonalosti a kráse každého okamžiku.

Díky začlenění do běžného života může duchovní praxe přetrvávat formou kontinuálního odevzdání vůle, z čehož pak bez námahy vyplyne autonomní svědectví a

pozorování. Člověk zjistí, že tyto schopnosti jsou vlastnosti vědomí a nejsou osobní.

4. Koncentrované duchovní soustředění je jako „nastavení mysli“, pomocí kterého se duchovní zpracování stává prioritou. Nakonec mizí iluze odlišného odděleného osobního „já“, které „je činné“. Člověk je pak svědkem, že se vše děje spontánně ze své vlastní podstaty.

Rychlou nenamáhavou cestu do tohoto stavu poskytuje jednoduchá technika soustředěného vzdání se odporu vnímání a prožívání ubíhání nebo trvání času. To je překvapivě jednoduchá, ale velmi účinná technika, a odměnou je náhlé osvobození od neustálého nevědomého tlaku „času“, který jemně zasazuje do kontextu a zabarvuje prožívání pozemského života. Zrušení této dominance iluze času je uskutečnitelné. Člověk pak zjistí, že čas je projekce z vědomí a pouze systém víry, z něhož ego sleduje „časové stopy“ výskytu jevů. S uvolněním této dominance se objevuje velký pocit svobody a vnitřní radosti. (Že čas je projekce z lidského vědomí a ne vrozená kvalita vesmíru také ukázala nedávno kvantová teorie [Lynds, 2003]).

Finální krok

Pokud jsou příznivé okolnosti, včetně nastavení mysli, úmyslu a oddanosti, může dojít k rozhodnutí pustit se světa a hodit sám sebe zcela do all-out, „jít do toho“, a nepřetržitě se zaměřit, jako laser, na aspekt ega vnímatele a prožívače. Tento proces probíhá poměrně rychle mimo mysl k „okraji procesoru“ prožívače (viz *I: Reality and Subjectivity*). Tato hrana „procesoru“ je aktuálním ohniskem běžného smyslu „Iness (Jáství?)“, a to vytváří 1 / 10000 sekundovou prodlevu mezi realitou (světem, jaký je Descartesova *res extensa*) a světem, jak je vnímán a prožíván (Descartesova *res cogitans* nebo *res interna*). Tato separace je jádrem a ohniskem iluze duality, která zatemňuje chápání vnitřní reality neduality (Já).

S transcendencí iluze oddělenosti individuálního osobního já se vynoří zář a Jednota Já, kdy je všečen život, ať už označován jako subjektivní nebo objektivní, dán do kontextu Jednoty (Oneness).

Následky

Fyzické vtělení může nebo nemůže pokračovat, protože podstatou velmi pokročilých stavů vědomí a duchovního rozvoje je povědomí o povolení k odchodu z tělesnosti (úroveň 600). To, zda i nadále člověk zůstane v těle, již není důsledek osobní vůle. V praxi vysoké stavy vědomí vyžadují opuštění běžného světa. To může vést k řadě let strávených v samotě a přizpůsobování se novému stavu a podmínkám, které nahrazují bývalý pocit osobní identity s jeho dualistickou vírou v kauzalitu a oddělenost, kdy se osobní já považuje za příčinného původce.

Náhradou je autonomní stav nebo podmínky, a ne „osoba“. Osobní identita zmizí a je nahrazena velikostí Já (Allness Self). Tam může nastat období počátečního šoku „z Boha“, ve kterém je mysl umlčena a fungování je autonomní, bez volního záměru nebo bez obvyklých stanovených cílů. Tento stav sám o sobě pouze „je“ a jako takový je tedy již totální a úplný. Člověk je jen svědkem, jak tělo jedná autonomním

spontánním způsobem, a chvíli trvá si zvyknout na to, že lidé, kupodivu, se i nadále zabývají tělem jako „vámi“.

Ústup od světa může být trvalý nebo může trvat několik let, než se v něm člověk naučí nějak fungovat. Člověk se musí znovu naučit smyslu pro umístění (prostor?), stejně jako všemu potřebnému pro tělesný život. Hlad zmizí a člověk může být několik dní bez jídla. Člověk také může být překvapen, že se tělo odráží v zrcadle. Pro návrat do světa je nutností pro obnovení lidské činnosti vznik „osobnosti“, která je podobná spontánnímu herci, který komunikuje s okolním světem a používá zbytkové paměti pro chování, které svět považuje za vhodné. Proto zde existuje období, kdy se člověk přeorientovává na běžný lidský svět.

Mimo čas neexistuje žádný zájem na „jak dlouho“ (trvání) je tělo předurčeno k přežití. Pravidelně zde vystupuje otevřená příležitost tělo opustit, jež je podivně vítaná, a současně je člověk jenom svědkem toho, zda je opustí, nebo ne.

Mimo lineární já neexistuje žádný předpis zda následovat realitu nelineární neduality Já, které nemá světské motivy nebo cíle. Mohou se odvíjet aktivity, které nejsou považovány za významné, nebo účelné nebo mající hodnotu, jsou nevýznamné, protože neexistuje osobní motivace. Vše je podřízeno, slouží a je důsledkem Božství (Divine Ordinance of Divinity) a vůli Boží.

Tak vzniká zvolání „*Gloria in Excelsis Deo!*“

Diskuse:

Otázka: Navrhované studijní osnovy jsou striktní, když jsou zbavené apelování na charakteristické náboženské a mystické pasáže.

Odpověď: Jsou napsány tak, aby sloužily opravdovým hledačům Osvícení. „Přímá a úzká je cesta“ a „neztrácet čas“ znamená, že lákadla odklonů musejí být odpojená nejen pro jedinou pravdu, ale i kvůli pragmatické účelnosti. Člověk může trávit desítky let následováním klamných mystických magických domén, duchovní fantazií, stejně jako naletět podvodníkům, kteří apelují na duchovní ego, ale vedou do slepé uličky. Jsou to vlastně kratochvíle, nicméně velmi často skrývají skryté pasti na neopatrné lidi. Například entita „na druhé straně“ se dá kalibrovat a může být zjištěno, že má duchovní ego, které se vyživuje tím, že má následovníky a může lidi ovládat.

Začátečníci si často pletou paranormální jevy a změněné stavy vědomí (New-Age) s pravými duchovními stavy. Je třeba se dívat s podezřením na učitele, kteří se předvádějí s ozdobami a lákají své přívržence.

Otázka: Některá tvrzení ve vašich spisech se přesně neshodují s klasickým buddhismem.

Odpověď: To je chyba vnímání a ve vzdělání. V zájmu žáků Buddha učil, že je moudré se vyhnout pojmu „Bůh“, protože je to tak špatně. „Buddhova přirozenost (Nature)“ je podstatou Já a je čisté vědomí, uvědomění. Neidentifikuje se s obsahem, ale

zahrnuje veškerý kontext. Tedy vědomosti studentů o buddhismu jsou především pedagogické a tradiční. Pojem „mistr“ kalibruje na úrovni 650. Existuje mnoho učitelů buddhismu, kteří mají znalosti, ale nejsou jako osoby osvícení, ačkoli někteří měli přechodné zážitky *satori*.

Všimněte si, že ani papež nerozumí buddhismu a jeho nedůvěra je založena na mylném pohledu, že pojem „přirozenost (nature) já“ se vztahuje k malému egoistickému já (a je tudíž narcistická), a ne k Já (s velkým „J“).

Otázka: Vaše popisy pokročilých duchovních stavů jsou ve třetí osobě. Proč tomu tak je?

Odpověď: Popsané jevy nejsou osobní a jsou proto označovány jako „podmínky“ nebo „stavy“, které existují samy o sobě. Tady neexistuje žádná „osoba“, která je osvícená. Pocit „já“ nebo „vy“ je nahrazen stavem existence, která nemá žádné konkrétní umístění nebo lineární vlastnosti. Je to více podobné svítící obloze bez umístění hranic a času, tedy bez začátku nebo konce. Tento stav nic „nedělá“ ani není „příčinou“ čehokoliv. Jevy se považují za přechodné, nemají žádnou osobní příčinnou souvislost nebo vlastní realitu.

Bůh či Buddhova Nature **je** a jako takový je kompletní. Z tohoto důvodu nic „nedělá“, nikam „nejde“, pro něho neexistuje ani čas ani „doba trvání“. „Nyní“ a „navždy“ jsou identické.

Otázka: Jaký by měl být celkový kontext duchovního snažení?

Odpověď: Nesobecké služby z lásky ke všem tvorům a stvoření. Úsilí o osvícení slouží Bohu a bližním. Být pozorný a naladit se na vrozenou krásu všeho, co existuje. Vidět kouzlo a originálnost dokonce i toho, co svět považuje za staré, ubité a ošklivé.

Otázka: Jak je možné usnadnit pokrok?

Odpověď: To je přirozená zvědavost. Volby mají za následek sklony, které se stanou navyklym obsahem pozornosti myslí. V každém okamžiku existují všechny potřebné prvky pro realizaci. Podívejte se na podstatu a ne jen na vzhled. Všechno je ideální, pokud to vidíme, jak to ve skutečnosti je.

Všechno je přesně tak, jak to „má být“, ať už je to lesklé a nové, nebo rezavé a zaprášené. Vyhněte se adjektivům, protože jsou to všechno projekce, mentální kvalifikace. Později člověk může dokonce vynechat příslovce, protože nic vlastně znamená „nedělat“ nic; **to** prostě přirozeně **je**. Přechod je jev, který vychází zevnitř pozorovatele, který vidí sekvenci vyjádřenou jako sloveso, pokud se vyskytne za méně než 1 / 10.000 sekundy. Jinak je vše v klidu.

Otázka: Pokud bych opustil osobní identitu, tak bych se pak stal „ničím“?

Odpověď: Ne, za iluzí Nicoty je Allness (vše). Já je bez hranic, bez začátku a bez konce. Je mimo čas a není ničím podmíněno. Velké Já je blíže Realitě než (osobní) já. Člověk nemůže ztratit svou skutečnou identitu, nebo se stát „ničím“, protože ve skutečnosti **je** zahrnut do celku Všemohoucího (Everythingness, Allness a

Foreverness). Problém „prázdnoty“ (the Void, zdánlivá nicota kalibruje na úrovni 850) je podrobně popsána v kapitole 18 knihy *Překonávání úrovní vědomí* (*Transcending the Levels of Consciousness*). Prázdnota je důsledkem negace lásky jako Reality kvůli záměně podmíněné lásky (připoutanost), která je aspektem ega, s Božskou láskou, která je vnitřní kvalitou Boha.

Za iluzí prázdnoty je plnost dokončení, která se podobá jaderné Radianci, která je úplná a nezaměnitelná. Protože je Božství vrozený zdroj, nemůže být „zneužit“ nebo „ztracen“ /for Divinity recognizes and claims its own.? / (Toto tvrzení kalibruje v úrovni 1000).

Za nelineární zdánlivou nicotou je Allness (všechno), které je odhaleno jako Božství nekonečné lásky, silné, jemné a neodolatelné, jako vyzařování podstaty veškeré existence. Je hluboké, nezaměnitelné, samozřejmé a všezahrnující.

Otázka: Jaký je svět potom?

Odpověď: Esence božství zazáří jako Radiance z dokonalosti veškerého stvoření jako kvalita její existence. Jevy nepřetržitě autonomně vznikají mimo čas, příčinné souvislosti, nebo dokonce sekvence. Potencialita se odvíjí jako realizace jevů.

Všechno výše uvedené je autonomně známé na základě jednoty bytí/existence. Dokonalost všeho co existuje, vyzařuje vynikající krásu a harmonii, kterými se projevuje další dokonalost na základě evolučního vývoje. Tady neexistuje žádné „zde“ ani „tam“; žádné „nyní“ ani „potom“. S dokončením neexistují žádné otázky, které je třeba zodpovědět. Vše je evidentní.

Gloria in Excelsis Deo!

(sláva Bohu na Výsostech)

Následující část: [Kapitola 20. Kalibrace úrovní pravdy jednotlivých kapitol](#)